

således fremme solidariteten og sammenholdet i Europa. EFTA-landene bekræfter i denne forbindelse de i Londoncommuniqueet refererede beslutninger.

EFTAs medlemslande finder, at det er alle interesseredes pligt ikke at lade denne nye lejlighed gå fra sig. EFTA vil for sit vedkommende i overensstemmelse med Londoncommuniqueet gøre, hvad der står i dets magt for at gribe den. Alle EFTAs medlemslande erklærer, at det er deres hensigt sammen med Det europæiske økonomiske Fællesskab at undersøge, på hvilken måde alle EFTA-landene sammen kan deltage i et enkelt marked omfattende omkring 300 millioner mennesker.“

Det er klart, at denne ændring i den europæiske samlingsbestræbelse og i den britiske markedspolitik måtte skabe en ny situation for Danmark.

Allerede en forhandling om Storbritanniens medlemskab i et udvidet fællesmarked måtte forøge fællesmarkedets tiltrækningskraft over for Danmark væsentligt. Danmark har hele tiden peget på, at kun en markedsdannelse, der omfatter begge vore hovedkunder, både Tyskland og England, ville kunne tilgodese Danmarks handelspolitiske behov.“

Regeringen havde derfor besluttet at rette den i regeringserklæringen bebudede henvendelse til fællesmarkedet, dog først efter at sagen havde været forelagt folketinget.

For *de nordiske lande* rejste den nye forhandlingssituation særlige problemer. Norge og Sverige havde ud fra forskellige motiver endnu ikke taget stilling. „Vi forstår dette, og vi tror, at det med smidighed fra alle sider vil kunne lykkes at finde løsninger, hvorved den igangværende afvikling af handelsrestriktionerne mellem de skandinaviske lande kan fortsætte. Et nært samarbejde med Vesteuropa uden Norge og Sverige vil for os være et samarbejde med væsentlige mangler. Vi tror på en tilknytning, der omfatter alle skandinaviske lande, selv om den måske ikke får samme form for alle tre landes vedkommende.

Fra dansk side vil vi under alle omstændigheder opretholde snæver kontakt med de øvrige nordiske lande, således at det samarbejde, der igennem årene er opbygget, vil kunne fortsættes og udvides inden for de nye rammer for det europæiske samarbejde, der måtte blive skabt.“

Gennem de forhandlinger, som forestod, ville man — ligesom England — gøre sit yderste for at nå frem til et positivt resultat. En udvanding af Romtraktaten kunne ikke ventes accepteret, større ændringer i traktaten næppe heller, omend visse tilpasninger var uundgåelige. „Det, hvorom der skal forhandles, vil især være, hvilke særprotokoller de enkelte lande vil behøve ved tilslutningen, svarende til de protokoller, der i forvejen er oprettet for de oprindelige medlemmer. Endvidere må vi søge et overblik over, hvorledes danske